

Roepingenzondag

Lezingen

- Hnd 4, 8-12 (Bij niemand anders is redding te vinden)
- Joh 10, 11-18 (De goede herder geeft zijn leven)

Homilie

Beste medegelovigen

Elk jaar op de vierde zondag van Pasen wordt er in de vieringen speciaal de nadruk gelegd op het thema ‘roepingen’ en dat is dit jaar vandaag, 21 april. Op deze **roepingenzondag** wordt wereldwijd in alle kerken en kloosters speciaal gebeden voor roepingen, roeping tot het diaconaat en het godgewijde leven, tot het priesterschap, maar ook voor roepingen onder alle gelovigen, om catechisten, om predikanten, om voorgangers. Als motto zouden we kunnen kiezen voor: ‘**Draag Christus de wereld in**’. Het onder de aandacht brengen en bevorderen van alle soorten roepingen is een zeer belangrijke taak binnen de Kerk. De zorg om voldoende medewerkers voor de toekomst is een gezamenlijke en blijvende verantwoordelijkheid van alle gelovigen. Niet alleen op roepingenzondag, maar elke dag opnieuw.

Het thema ‘**Draag Christus de wereld in**’ is een oproep om ons geloof niet voor onszelf te houden, maar om het te delen met de mensen om ons heen. Deze oproep is ook heel bijzonder gericht aan jonge mensen. En ik richt mij vandaag speciaal tot deze jongeren die vlak voor hun vormsel staan en daarbij dan de uitdrukkelijke zendingsopdracht krijgen.

Wie zich geroepen weet door God kan niet anders dan opstaan en op weg gaan om het Evangelie te verkondigen. Zij hebben daarbij onze steun heel hard nodig. Een bijzondere vorm van ondersteuning is het gebed, is ons gedrag, is ons voorbeeld. Wie bereid is om gehoor te geven aan deze roep, staat er nooit alleen voor en mag altijd rekenen op de steun van collega’s en van het gelovige volk.

Ook is er vandaag speciaal een **boodschap** van onze **paus**.

De *Wereldgebedsdag voor Roepingen* werd zestig jaar geleden ingesteld door paus Paulus VI in 1964, tijdens het Tweede Vaticaans Concilie. Dit initiatief was en is bedoeld om gelovigen, te helpen om te reageren op de roeping en missie die God ons gelovigen toevertrouwt in de wereld van vandaag.

In zijn boodschap voor deze dag vertelt **paus Franciscus** ook hoe hij zelf **zijn roeping** heeft ontvangen: ‘*Soms komt de Geest op een totaal onverwachte*

manier tot ons. Zo was het ook voor mij toen ik op 21 september 1953, op weg naar een jaarlijks schoolfeest, werd gedreven om bij een kerk te stoppen en te gaan bidden. Die dag veranderde mijn leven en drukte er een stempel op die tot op de dag van vandaag standhoudt.'

De paus legt uit dat Gods' roeping zich vaak geleidelijk bekend maakt op vele creatieve manieren: 'in onze ontmoeting met situaties van armoede, in momenten van gebed, wanneer we een duidelijk getuigenis van het Evangelie zien, of iets lezen dat onze geest opent. Wanneer we Gods woord horen en voelen dat het rechtstreeks tot ons wordt gesproken, in het advies van een medebroeder of -zuster, in momenten van ziekte of verdriet... Op alle mogelijke manieren waarop Hij ons roept, toont God zijn oneindige creativiteit.'

Paus Franciscus verbindt Gods' roeping nadrukkelijk met de woorden missie en zending. 'Gods Oproep tot liefde is een ervaring die ons niet toestaat om te zwijgen. De apostel Paulus zegt in zijn brief aan de Korintiërs: 'Wee mij als ik het evangelie niet verkondig!''

En vervolgt de paus: 'Enkele jaren geleden sprak ik in de Apostolische Exhortatie Gaudete et Exsultate tot elke gedoopte en zei: "Je moet je hele leven als een zending zien" (nr. 23). Ja, want ieder van ons is in staat om te zeggen: "Ik ben een missionaris op deze aarde; dat is de reden waarom ik hier in deze wereld ben" (Evangelii Gaudium, 273).'

*Beste mensen,
die missie delen wij als christenen met elkaar: 'Onze gedeelde missie als christenen is om vreugdevol te getuigen door onze daden en woorden, van de ervaring van het zijn met Jezus als lid van zijn gemeenschap, die de Kerk is en dus ook hier in onze parochiegemeenschap, overal, waar we ons ook bevinden. Die missie komt tot uitdrukking in werken van materiële en geestelijke barmhartigheid, in een gastvrije en vriendelijke manier van leven die nabijheid, mededogen en tederheid weerspiegelt, in tegenstelling tot de cultuur van verspilling en onverschilligheid. Door een naaste te zijn, zoals de barmhartige Samaritaan (vgl. Lc.10, 25-37), gaan we het hart van onze christelijke roeping begrijpen: Jezus Christus navolgen, die kwam om te dienen, en niet om gediend te worden (vgl. Mc 10,45). Hij is de poort van de schaapstal waardoor de schapen binnen en buiten kunnen.'*

*Beste mensen, beste kandidaat vormelingen,
schapen zijn er om gehoed te worden, dus stuur ze niet zomaar op weg. Laten wij ons geroepen voelen om als herders te fungeren zodat deze schapen de nodige leiding krijgen in hun verdere leven.*